

sigten med Lovudkastet er altsaa denne, at forhindre, at en Kreditor ved sin blotte Passivitet hindrer en Akkord, indtil han bliver købt ud. Han maa gøre noget, hvis han vil forhindre, at Akkorden kommer i Stand. Og da det i Udkastet er bestemt, at Udlæg og andre individuelle eksekutive Skridt ere udelukkede, saa snart Akkordforhandlingen er bragt for Skifteretten, er Kreditor altsaa fra det nævnte Tidspunkt bragt i den Stilling, at han maa vælge enten at finde sig i maaske at blive overstemt paa Akkordmødet eller at foranledige Debtors Bo taget under Konkursbehandling, et Skridt, som Kreditor kan ventes at ville undlade, baade paa Grund af den Misbilligelse, som dette kan fremkalde, og fordi Kreditor, hvis han da ikke ledes af en principiel Uvillie mod Akkorder, men af Hensynet til sin vel forstaaede Interesse, i Almindelighed vil finde sig bedre tjent med, at Tvangsakkorden mod hans Stemme kommer i Stand, end med at fremkalde en Fallit. Naturligvis kan det tænkes, at en Kreditor ved Trusler vil søge at skaffe sig utilbørlig Fordel hos Debitor eller de andre Fordringshavere, og den Kreditor, som vil søge Fordel paa denne Maade, har efter Udkastet kraftigere Trusler ved Haanden end efter den norske Lov. Ti efter nærværende Udkast kan han true ikke blot med at modsætte sig Akkorden, men endog med at foranledige Debtors Fallit, hvilket sidste han efter den norske Lov ikke kan. Men herpaa kan formentlig alene raades Bod ved den i § 8 fastsatte Adgang til at faa saa vel Debitor som enhver Kreditor offentligt afhørt i det til Akkordforslagets Behandling bestemte Møde, samt ved Bestemmelserne i Udkastets § 25 Nr. 4 jfr. §§ 30, 31 og 33.

En Sammenligning mellem Kommissionens Udkast og den belgiske og schweiziske Lov vil vise, at Udkastet skiller sig fra disse Love paa det samme Hovedpunkt som det, hvorpaa det skiller sig fra den norske Lov, idet Udkastet forbeholder Kreditorerne Adgang til at faa Skyldneren erklæret fallit og ikke indskrænker hans Raadighed over sit Bo. Men Udkastet ligner den belgiske og den schweiziske Lov deri, at det ligesom disse forlanger, at Andragendet om Akkordforhandling skal være ledsaget af et bestemt Akkordforslag. Naar den schweiziske Lov forlanger, at Akkordforslaget skal være forsynet med en (i øvrigt uforbindende) Tiltrædelseserklæring af over Halvdelen af Kreditorerne efter Tal og Vægt, saa forudsætter dette, ligesom i Udkastet, at Sagen indledes ved en Uuder-

haandsakkordering. Endelig forlanger baade den belgiske og den schweiziske Lov ligesom Udkastet, at Skyldneren straks skal indlevere en nøjagtigt opgjort Balauce. Fra alle tre Love adskiller Udkastet sig der ved, at den officielle Sikkerhed for Rigtigheden af Statusopgørelsen ifølge Udkastet er til Stede lige fra den offentlige Akkordforhandlings Begyndelse, hvorimod ifølge de tre Love Retten først efter Akkordforhandlingens Begyndelse udmelder Mænd, der med offentlig Autorisation opgøre Debtors Bo eller dog gennemgaa hans Opgørelse, hvorved undertiden dobbelt Arbejde sker, og hvorved altid den Risiko løbes, at den offentlige Forhandling forlænges.

Et Mindretal — Direktør Olesen — nærer dog Tvivl om, at den oven for beskrevne Plan vil tilfredsstille de Krav, hvoraf Kommissionen er udsprungen, og formener, at en eventuel Lov om Akkord ogsaa bør omfatte selve Opgørelsen af den akkordsøgende Debtors Affærer samt det deraf følgende Akkordforslag i større Grad, end Planen tilsigter. Jeg betragter ikke den norske Lovs Princip paa dette Omraade som ubrugeligt til at bygge paa ogsaa under vore Forhold, uagtet jeg erkender, at det vilde være rigtigt at foretage ret væsentlige Ændringer og navnlig i Retning af større Indflydelse for Kreditorerne paa Valg af det vigtige Akkordstyre. Men naar Kommissionens Flertal har billiget denne Plan og i Hovedsagen begrænset sit Arbejde til selve Tvangsakkorden, formener jeg, at den naturlige Følge meget snart vil blive, at der dannes sig Kreditorforeninger i de forskellige Erhvervsgræne til at varetage Kreditorernes Interesser ogsaa under Boets Opgørelse i Anledning af Akkord. Jeg mener da ikke, at de i § 2 omhandlede Tillidsmænd ville yde en Betyggelse, som svarer til dette Apparats Omstændelighed, og jeg anser det derfor for heldigere at overlade Opgørelsen af den akkordsøgende Skyldners Affærer til ham selv i Forbindelse med hans Kreditorer og indskrænke sig til Skærpelse og fyldigere Forklaring af de Krav, som Udkastets § 1 opstiller om det Forarbejde, Skyldneren har at præstere for af Skifteretten at blive stedet til Forhandling om Tvangsakkord.

Kommissionens Flertal (de øvrige Medlemmer) maa med Hensyn til Spørgsmaalet om at lægge den norske Akkordlov (eller dens Forbilleder) til Grund for Lovudkastet henvise til sine tidligere anførte Betænkeligheder ved at berøve Kreditorer enhver Adgang til Retsforfølgning mod De-